

Izhaja dvakrat na teden in sicer v sredo in soboto
11. uri predpoldne ter stane po pošti prejemanja
v Gorici na dom pošiljana:

1. leto 13 K 20 v, ali gl. 6-00
2. leto 6 » 60 » » 3-30
3. leto 3 » 40 » » 1-70

Posamično številko stanejo 10 vin.
„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob no-
vemu „Kazipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in
„Kazipot po Ljubljani in Kranjskih mestih“, dalje dva-
krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah“
in ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici
7. I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček.
Naročila brez dopolne naročnine se ne ozirajo.
Glasila in poslanice se računajo po Petit-vrstah: če
glasilo 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.
Nakladi in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
vse v vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Treji katoliški shod v Ljubljani.

IV.

Glavno ulogo na tem »katoliškem«
shodu v Ljubljani bo igral sorodnik
dr. Duha dr. Ivan Šusteršič, načelnik
Kranjskih Ljudskih Slepcev na Kranj-
skem.

Sodnije in poslanska zbornica na
Dunaju so razsodile, da ima ta nesrečni
človek od žindre umazane roke. To je
skandal, da mu ga ni kmalu para.
Vsaka poštena stranka bi bila hitro
obračunala s takim človekom ter ga
odpila daleč proč od sebe, samo kle-
kalna stranka na Kranjskem je padla
tako nizko, da ga je obdržala na po-
stju še nadalje za svojega načelnika.
To označuje stranko najbolj. Riba pri-
lavi smrdi.

Kakor ima dr. Ivan Šuster-
šič od žindre umazane roke,
tako ima umazane tudi od vo-
lilne reforme.

Kakor znano našim čitateljem, je
prodal štajerske in koroške Slovence,
glede Goriške pa je z dr. Gregorčičem
ponižal nas s tem, da so dobili Lahi s
posredovanjem njega in dr. Gregorčiča
nov mandat, tretji, da bode imela v
naši deželi ena tretjina prebivalstva
koliko poslancev kolikor dve tretjini;
za ta nov laški mandat nista niti
zahtevala nikake kompenzacije za Slo-
vence. Korošci se mu pošteno upirajo
ter tudi ne pojdejo na katoliški shod.
Tako so sklenili in tega se bodo držali.
Takega človeka naj bi šli častiti v
Ljubljano naši ljudje? Kje bi bili z
njim?

Dr. Šusteršič dela tako samo radi
tega, ker v družbi z vlado ve, da je
na Kranjskem urejeno po volilni reformi
tako, da pripade njemu vse. Popol-
noma strankarsko stališče ga je privedlo
do izdajstva in do prodaje interesov
lojalnih Slovencev. Njegova volja na

Kranjskem se mora vršiti, pa če pri-
tem potonejo v tujem morju vsi obmejni
Slovenci — kaj njemu mar! Koroški
Slovenci so zavzeli edino pravo stališče,
da ne gredo na katoliški shod v Ljub-
ljano prav radi dr. Šusteršiča, ker nje-
govo postopanje s koroškimi Slovenci
glede volilne reforme ni le protisloven-
sko, ampak tudi protikatoliško. Prav
storijo torej goriški Slovenci le v tem
slučaju, če ne pojdejo na katoliški shod
v Ljubljano. Niti eden naj bi ne šel!
Morda pa jih naberejo nekaj s priliz-
njenim vabljenjem, s terorizmom in
grožnjo — ali prepričani smo že danes,
da veliko ne bo: če bode sploh kaj,
bo ta kaj tako neznaten, da bo v čast
goriškim Slovincem!

Vsi gospodje nunci in njihovi po-
svetni pajdaši so na delu za katoliški
shod. Vedno migajo in migajo, vabijo
in lažejo, neprestano lažijo okoli, da bi
ulovili kaj ljudij, ki bi šli gledat v
Ljubljano lepega dr. Šusteršiča. Korošci
ga ne pojdejo gledat — ker se jim studi
gledati izdajalca. Kaj goriški Slo-
venci naj bi šli v Ljubljano na mesto
njih občudovat ga in se mu klanjat?!
Ne in ne!

Zasluzi, da se mu pljune v obraz,
ne pa da bi se občudovalo velikoga
hinavca, in ne da bi se kdo klanjal
pred njim, kateremu je vse slovenstvo
deveta briga, kateremu služi katoličan-
stvo za molzno kravico.

Kmet potrebuje denar za svoje
potrebe, ne pa da ga bo nosil v Ljub-
ljano. Vedno se čuje tožbe, da ni de-
narja in ga ni, kmet se zadolžuje okoli
po posojilnicah, tu pa ga zapeljujejo
naravnost v zapravljanje. Mi smo proti
vsakemu zapravljanju, bodisi doma ali
kje drugje, zato pa označujemo tudi
romanje v Ljubljano edino za zaprav-
ljanje. Če bi ostal n. pr. tisti denar,
katerega zapravijo po »božjih« potih
lepo doma ter bi ga obrnili v druge
svrhe, bi bil že s tem rešen pravejši
del kmetkega vprašanja. Sedaj pa še

novi zapravljanje s katoliškim shodom!
Zato da bodo gledali žive svetnike:
škofa, dr. Šusteršiča, dr. Gregorčiča itd.,
naj gredo zapravljat v Ljubljano! Ti
»svetniki« so vredni, da se jih otepe in
običa, ne pa da se radi njih zapravljajo
krone, katere si je kmet z žulji prislužil.

Zatorej stori le dobro delo vsakdo,
kdor odžene od sebe posvečenega ali
neposvečenega agenta za katoliški shod.

DOPISI.

Iz Kobarida. (Kmetijski shod.) — Dne
12. avgusta t. l. se je vršil v prostorih „Ob-
činskega doma“ dobro uspeli kmetijski shod.
Udeležniki, katerih je bilo okrog 100, so z za-
nimanjem sledili izvajanjem treh govornikov.
Ko pozdravi g. Josip Rakušek, nadučitelj, ude-
ležnike, so izvoli predsednikom shodu g. Josip
Rakušek, župan v Kobaridu.

Gospod nadučitelj Josip Rakušek po-
jasni v kratkih potezah razdvoj c. kr. kmetij-
skega društva na Goriškem ter vspodbuja kme-
tovalce za pristop k nanovo ustanovljenemu
„Goriškemu kmetijskemu društvu.“ Zavzema
se za organizacijo kmetkega stanu, povdarja je,
da v združenju tiči moč, da na ta način se
kmetki stan osamosvoji ter otrese vsake nad-
oblasti drugih stanov.

Gospod Rudolf Zdoljšek, potovalni uč-
itelj, predava o živinoreji in mlekarstvu. Pri-
poroča prodajo ie slabih krav in junic in le
boje naj se ohrani doma za plemenitev. Na-
dalje priporoča zračne hleve, snažnost v hlevu
in pri živini. Za izdelovanje masla priporoča cen-
trifugo. Pojasnil je steriliziranje in pasterizi-
ranje mleka za transport.

Gospod Fran Bogataj, nadučitelj v Ko-
baridu, je razsežno in poljudno govoril o usta-
novitvi zavarovalnice za govejo živino. Izvoli
se odsek 5 udov, kateri vse potrebno ukre-
nejo, da se ta potrebna zavarovalnica v naj-
krajšem času ustanovi. V odsek so izvoljeni:
Fran Bogataj, Fran Pontar, Anton Juretič,
Anton Monfreda, župan v Idriškem, in Josip
Rakušek, župan v Kobaridu.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nad tr.
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12.
dopoludne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se na-
haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
upravništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od »Soče« vsak
petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v
naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski
ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekališču Jos.
Verdi, Peter Krebolj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po-
kopališčni ulici, I. Matussi v ulici Formica, I. Hovaški
v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
na trgu della Caserma.

Nato se soglasno sprejmejo naslednje
resolucije:

1. Javni kmet. shod v Kobaridu pozdrav-
lja z veseljem pričeto delovanje „Gor. kmet.
društva“ ter prosi visoko c. kr. vlado, naj bi
zdatneje podpirala novo društvo, ki si je po-
stavilo nalogo: povzdigniti kmetijstvo na Go-
riškem na tako stopinjo, na kateri bi moralo
že zdavno biti z ozirom na lego dežele. Dr-
žavnih podpor, kateri je bilo doslej deležno
c. kr. kmetijsko društvo v Gorici, naj bode
deležno po večini novo društvo, katero čakajo
važne naloge radi sedanjega zastajanja v na-
predku.

2. Slov. deželni in državni poslanci se
pozivljajo, da storé primerne korake, da bode
država primerno podpirala novo „Gor. kmet.
društvo“ v Gorici.

3. Pozivlja se visoka vlada, da dogo-
vorno z deželnim odborom predloži dež. zboru
spremembo zakona v pospeševanje živinoreje
iz leta 1903., veljavno z namestništvem raz-
pisom l. 1904, tako, da bode odgovarjal raz-
meram dežele z ozirom na novo „Gor. kmet.
društvo“.

4. Naprosijo se slavna uredništva vseh
v deželi izhajajočih časnikov, da propagirajo
to akcijo začetega delovanja „Gor. kmet.
društva“.

Kmetijski shod izrazi željo, da bi komi-
sija za liceanciranje bikov začela svoje delo-
vanje.

Razdelilo se je kakih 25 izvodov knjig
o umetnih gnojilih. K novemu „Gor. kmet.
društvu“ je pristopilo tudi nekaj novih članov.

Kmetovalci! Postavite se na lastne noge,
saj vsakdo sam najbolje ve, kje ga „čevlji žuli“.

Iz Kobarida. — Željno smo pričakovali
otvorjenje nove železnice, upajoč, da bomo v
marsičem, sosebno radi hitrejše dobave pošt-
nih listin, dosti na boljsem. Ljudje božji! ni-
kar se ne čudite, če vam povem, da smo se-
daj, ko žvižga hlapec, v tem pogledu še na
slabšem. „Soča“ smo dobivali poprej še isti
dan, sedaj šele drugi dan; tudi „Slov. Narod“
dobimo kak dan pozneje. Upamo, da se žu-
panstvo zgane in naredi primerne korake pri
poštni direkciji v Trstu, da se te nedostat-
nosti odpravi.

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

Nato se vrne v svoj kabinet in položivši desno roko na
pravi:

„Imel sem enega upornika, tri tatove in tri požigalce;
zganilo mi je samo še morilca, in tu ga imam; zasedanje
bode lepo.“

III.

Prikazen.

Kakor je rekel kraljev prokurator gospej Danglarsovi,
Valentina še ni popolnoma okrevala.

Izmučena vsled prestanega trpljenja, je morala ležati in
z ust gospe Villefortove je izvedela v svoji sobi dogodke,
katere smo pravkar pripovedovali, namreč, da je Evgenija
izšla in so Andreo Cavalcantija, oziroma Benedetta zaprli
v morilca.

Toda Valentina je bila tako slabotna, da te novice niso
saredile na njo takega utisa, kakor bi ga bile naredile, če bi
bila zdrava.

V bolni glavi naše mlade prijateljice se je mešalo le
nekaj nejasnih pojmov, ki pa so se kmalu umaknili njenim
osebim čustvom.

Po dnevi je vzdrževal Valentino v realnosti s svojo pri-
otnostjo Noirtier, ki se je dajal nositi k svoji mladi unukinji
u je ostajal pri nji, čuva jo s svojim očetovskim pogledom.

Kadar se je vrnil Villefort iz urada, je prebil eno ali dve uri
pri svojem otroku in svojem očetu.

Ob šestih je odhajal Villefort v svoj kabinet; ob osmih
je prihajal gospod d'Avrigny, ki je sam prinašal nočno pijačo,
namenjeno deklici; nato so Noirtierja običajno odnesli.

Postrežnica, ki jo je poiskal zdravnik sam, je odhajala
še ob desetih ali enajstih, ko je Valentina zaspala.

Ko je odhajala, je vselej oddala ključ Valentinine sobe
gospodu Villefortu samemu, tako da k bolnici ni bilo mogoče
priti drugače nego skozi sobo gospe Villefortove in sobo malega
Edvarda.

Vsako jutro je prišel Morrel k Noirtierju, da bi izvedel
novice o Valentinini; in zdelo se je, da je Morrel vsak dan
manj nemiren.

Dasi še bolna in silno razburjena na živcih, se je Valen-
tina vendar dan za dnevom boljšala. In ali ni Monte Cristo,
ko je pritekel k njemu ves obupan, rekel, če Valentina ne
umrje tekom dveh ur, da je rešena?

In Valentina je še živela, dasi so minuli že štirje dnevi.
Živčna razburjenost, katero smo omenili, je ostala Valen-
tini tudi v spanju, oziroma v zaspanosti, ki ji je legala na
oči. V nočnem molku in v poltemi, ki jo je razsvetljala le
motna svetilka skozi mlečnato steklo, je videla, kako se po
bolniški sobi gibljejo sence.

Zdelo se ji je, kakor da prihaja njena mačeha in ji žuga.
Nato se ji je zdelo, da izteza proti nji svoje roke Morrel, in
večkrat so bile to tudi tuje osebe, kakor na primer grof
Monte Cristo; in godilo se je to celo z opravo, ki se je
v tem njenem deliriju pričela gibati in begati po sobi; tra-
jalo je to običajno do dveh ali treh zjutraj, ko je leglo na
oči mlade deklice trdno spanje, ki je trajalo potem do jutra.

Zvečer onega dne, ko je Valentina izvedela, da je Evge-
nija ubežala in so Benedetta zaprli, ter so se ti dogodki nejasno
mešali po njeni glavi, je po Villefortovem, Avrignyjevem in
Noirtierjevem odhodu, baš v hipu, ko je bila ura v stolpu cerkve
Saint-Philippe du Roule, postavila postrežnica poleg bolnične
roke pijačo, ki jo je pripravil zdravnik, zaklenila vrata sobe
in šla v služabniško sobo, kjer je trepetaje poslušala pripove-
dovanje služabništva o žalostnih dogodkih, ki so se tekom
zadnjih treh mesecev pripetili v hiši kraljevega prokuratorja.
Tedaj se je v tej tako skrbno zaklenjeni sobi zgodilo nekaj
posebnega.

Bilo je kakih deset minut po postrežničinem odhodu.
Valentino je kakor običajno mučila nočna groznica. V
njenih možganih, katerih ji ni bilo mogoče krotiti, so se po-
navljale običajne misli in običajne prikazni.
Nočna svetilka je sipala iz sebe tisoč in tisoč svetlih,
čisto posebnih žarkov. Tedaj se je Valentinini naenkrat zazdelo,
da vidi, kako se odpira knjižnica, stoječa blizu peči, ne da bi
provzročala le najmanjši šum.

V vsakem drugem trenutku bi bila Valentina potegnila
za zvonec in poklicala na pomoč; toda v sedanjem svojem
stanju se ni tudila ničemur več. Zavedala se je, da so vse te
prikazni le posledica njenega delirija, in do tega prepričanja
je prišla, ker so vsi ti fantomi vsako jutro brez sledu izginili.

Za vrati se prikaže moška postava.
Valentinini so bile vsled njene groznice take prikazni pre-
domače, da bi se prestrašila; odpre samo svoje velike oči,
nadeja se, da zagleda Morrela.

Postava se približa njeni postelji, pri kateri obstane, in
zdi se, da napeto posluša.

Ta hip pade žarek svetilke na obličje nočnega obiskovalca.
„To ni on,“ zamrmra Valentina.

Iz Kamnika. — (Otvoritev planinske kočice na Kamniškem sedlu (1879 m.) Dne 12. t. se je otvorila nova planinska kočica na Kamniškem sedlu ob obilni udeležbi vrlih planink in planincev. Največja je bila udeležba iz Kamnika in Ljubljane, po-častilo nas je lepo število vrlih Čehinj in Čehov, zastopana je bila tudi podružnica kranjska, radovljjska, tržaška, vipavska, podravska, v pičlem številu so bili zastopani bližnji Savinčani, pogrešali pa smo celjske rodoljube. Cerkniška planinska podružnica pozdravila je našo podružnico sledeče: „Zadržani pozdravljajo najvažnejšo čuvajko slovenskih planin.“ — Ob 10. uri je imel g. frančiškan o. Engelbert Pollak propoved in sv. mašo na verandi, ter blagoslovil novi planinski dom. Načelnik kamniške podružnice „Sl. pl. društva“, gosp. notar E. Orožen je v otvoritvenem govoru srčno pozdravil dole turistinje in turiste, podal črtilo o gradnji kočice in zahvalil dobrotnike, ki so omogočili to veliko stavbo. Načelnik osrednjega društva g. prof. Fr. Orožen je razložil bajneslovni pomen Savinskih planin, podal zgodovinske črtilce o teh planinah iz turške in francoske dobe in čestital kamniški podružnici na tej veličastni stavbi. S tem je bila offici-elnost slavnost končana in pričela se je nepri-siljena veselica ob lepem petju kamniškega pevskega društva „Liro“, ki je tudi pelo pri sv. maši. — Prav trdno usidrana in s plače-vino krita kočica je 13 m dolga in 8 m široka, ter ima na južni strani odprto prostorno ve-rando. Iz verande je vzhod v kuhinjo, ki ima prav lepo štedilno ognjišče. Na levi strani proti Brani je prostorna moška spalnica (8 postelj); naravnost iz kuhinje prideš v damsko sobo (4 postelje). Na desno od kuhinje proti Planjavi je jedilnica, ki ima prostora za 20 ljudi. Iz jedilnice drže stopnjice v hladno klet, druge stopnjice pa na podstasje, kjer je so-bica (2 postelji), skupno ležišče (6 postelj), sobica za oskrbnika in ležišča za vodnike. V pritličju je dvojne stranišče. —

Velike zasluge za to stavbo imajo: kam-niška meščanska korporacija, ki je dala stavbni les, in osrednje društvo, ki je podarilo večino notranje oprave. Mnogo daril je dobila kam-niška podružnica „Sl. pl. dr.“ od kamniških meščanov in ljubljanskih prijateljev.

Iz Zgonika. — Čakali smo, da g. župan kaj odgovori na dopis v „Soči“, ali on se jevil le doma in pravi, da kdor za njim govori, temu se ne odgovori. Kdo da se ima jeziti, je razvidno že iz tega, ker nam piše tako imenitne razglase, da niti datuma ne pove, do kdaj so računi na upogled občanom. Hvali se, da je sposoben tudi v nemškem uradovati. Če bi znal prav slovensko, bi bilo bolj prav. V Zgoniku je usilil za občinskega načelnika nekega moža, kar pa občinarjem ni po volji; kaj nam sili takega človeka, ki se slači p. krémah in v pozni uri rogovili po pokopališču. Taki ljudje tijejo kam drugam in ne za načelnika, in da še celo tak mora priti v občinsko starešinstvo. Izrazil se je župan tudi, da potrosi 4000 K pri prihodnjih občinskih volitvah, ali kakor se čuje od razumnih mož, mu jih ne bo treba potrositi; pravijo, da ne bodo ne pili ne jedli za njegove tiso-čake. —

Tisti nič-mojster in župan sta šla v Sa-motorce k podružnici cerkvi ter sta tam kon-statirala, da treba cerkev zapreti in tam nekaj popraviti, češ, da je nevarno. Svetovalo bi se jima poprej končati farovž, potem iti k po-družnici; naj ne mislijo, da spravijo zopet koga na limanice.

Iz Panovške okolice. — Čital sem v cenje-nem listu „Soča“ z dne 8. t. m. 1906. dopis iz Gorice, kateri odgovarja na dopis iz Panov-ske okolice.

Dopisnik pravi, da ne ugaja dopisniku iz Panovške okolice zaprt Panovec. Kaj li bo-demo plezali kakor opice čez ograjo, ko ven-dar nam je bil še pred 3 meseci Panovec odprt in smo hodili skozi, kot so hodili že naši pradedje pred sto in sto leti, danes pa je vse zaprto. Kar se tiče gozdnega osobja, nas jako veseli, da je enkrat c. kr. vlada poslala može, kateri razumejo deželni slovenski jezik, in upamo od gosp. oskrbnika iz Panovca, da vse razmere natančno preišče, da se nam ne bodo več krivice delale. Sedanjí oskrbnik je še le pred par meseci nastopil službo, te kri-vice, katere se nam gode, so se izvršile na ukaz prejšnjega oskrbnika, torej toliko na zna-nje slav. občinstvu, da ne bode slabo sodilo.

Dopisnik pravi, da je gozdar Idrjčan; mi to vemo dobro, dopisnik trdi, da ni „Heilo-vec“. Ako bi se bil dopisnik dobro informiral, bi bil gotovo rekel: res je, kar je pisal do-pisnik iz Panovške okolice, ako neče verjeti,

naj se obrne na dotičnega zidarja; dá mu boljše informacije.

Da je „heilovec“ kot najhujši privan-dranec iz rajha, to je resnica. Da pa oprav-lja svojo službo vestno, to je pa njegova dolž-nost; da bode pa on hodil „heilat“ na naša tla in delat dražbo, tega pa nikakor ne tr-pimo, da bode on pretil med domačini, da jim vlada vzame v 20 letih naše že razdeljene pašnike, tega tudi nečemo slišati.

Kar se tiče lova, povemo gosp. dopis-niku, da kar nas ni lovcev, nas nič ne briga, kar pa je lovcev, imajo boljše love na razpo-lago kakor je v Panovcu.

Kar je omenil naš dopisnik radi poti, to je popolnoma resnica, in teh pravic se bodedo mi tudi držali.

Da se izdajajo vstopnice za par vinarjev, to je zvižaja c. kr. gozdnega urada; nam je prav dobro znano, ko se je šlo za vožnjo pot po Lijaku, takrat je tudi nekatere gozdni urad ulovil v svoje mreže s par vinarji; kateri so plačali, so zgubili stare pravice; kateri smo se pa držali starih pravic, imamo še danes pot, drugi so jo pa zgubili.

Na nekam tak način nam hoče sedaj c. kr. erar vzeti naše stare pravice. Saj vemo, da kdor enkrat plača, izgubi svoje pravice. Za kaj pa smo še pred 3 meseci hodili po Pa-novcu nemoteno? Kako pa izdaja gozdni urad vstopnice, to vemo mi dobro, kako je morala neka ugledna oseba podpisati reverz pri prejš-njem oskrbniku. Mi, kar nas je prizadetih, ne potrebujemo vstopnic, ker imamo stare pra-vice in teh se bodedo tudi do skrajnosti dr-žali; mi ne potrebujemo ključev, mi hočemo imeti Panovec odprt, kakor je bil pred ne-dolгим časom.

Radi gostilničarja mu povemo, da je ravno toliko prizadet kakor vsi okoličani, da skrbi večno za dobro jed in pijačo, to se raz-vidi iz gostov; kdor enkrat pride, pride še. To pa lahko dokaže tudi gozdar iz Panovca, ki je tam 2 dni zaporedoma heilal; ako bi bil dobil slabo pijačo, bi jo gotovo preje odkuril.

Radi drvi pravi da so okoličani slabi odjemalci; to pripoznavamo sami, ali kdo je temu kriv? Dopisnik gotovo ni videl drvi v Panovcu; mi mu svetujemo, naj jih on na-kupi vsakih po 1 voz, potem gotovo pošlje cenj. listu „Soča“ popravek svojega dopisa. Borovcove veje so najslabši les za kurjavo in sploh za vsako rabo, in vse se strešene po gozdu, in kdor ukupi, ima vedno več stroškov kot so vredne. Hrastove veje stanejo kron 1-50, to so tiste veje, katere so ostale ogljarjem, kjer ni nobena debela več kot 2 cm in so vse strešene po vsem Panovcu; takšne veje se bile pred leti po 10 vinarjev, danes pa po K 1-50 za 1 meter.

Debela hrastova drva so tiste čule, ka-terih ne marajo spraviti v c. kr. zalogo drv v Gorico, ker je vse gnilo in gobasto, in ta drva se nam prodaja po kron 4-50 za en meter; vožnja stane 2 kroni; scepiti 2 kroni, torej skupaj kron 8-50 za 1 m popolnoma slabih drv. Tukaj je tista nizka cena, katero nam je dal gosp. dopisnik. Glede oglja povemo gosp. dopisniku, da se ni oglje žgalo, ker so drva imela segniti, ampak v najbolj mladem gozdu, ko so morali ogljarji drva sekati; tam ni bila nevarnost, da bi drva segnila. Zakaj pa se nam ne pojasni stvari radi vode v Panovcu in poti na Lijaku? Okoličan.

Iz Tolmina. (Veliko narodno slavlje v Tolminu dne 8. sept. t. l.) — Nadalje so se priglasila k slavnosti nastopna društva: 21. Čitalnica v Solkanu po deputaciji. — 22. Pevsko in izobraževalno društvo „Pešeren“ v Št. Petru pri Gorici. Poje Hajdrih: „Na boj“. — 23. Bralno in pevska društvo v Brjah kor-porativno z zastavo. — 24. Akademsko feri-jalno društvo „Adrija“ v Gorici po deputaciji. — 25. Slovensko pevska društvo v Trstu po deputaciji. — 26. Pevsko in bralno društvo „Naš Prapor“ v Pevmi pri Gorici korpora-tivno. Nastopi z mešaním zborom: „Pobratimija“. — 27. Slovensko pevska in bralno društvo „Triglav“ v Radovljici po deputaciji. — 28. Narodna čitalnica v Boven korporativno. Poje „Poputnica“. — 29. Čitalnica na Grahovem po deputaciji. — 30. Prostovoljno gasilno društvo v Kobaridu korporativno. — 31. Pevsko in bralno društvo v Mirnu pri Gorici po deputaciji. — 32. Gospodarsko bralno društvo v Cerknem korporativno.

S Krasa. (Neznosne razmere nove železnice.) — Že mnogokrat me je pot vodila po opravljenih po železnici do štanjske postaje. Peljali smo se, in menil sem, zdaj smo na postaji in izstopim, pa vlak je drdral mimo, in ko se je vstavil, ni bilo več postaje videti in sprevodniki so klicali St. Daniel-

Kobdil, Štanjel-Kobdilj. Jaz se oziram po postaji, a stali in izstopili smo med tiri pred neko stražnico, na levi magacin in nasip. Prasam: „Kje je postaja?“ Tam doli prilično 300 m daleč, odgovori mi sprevodnik. No; ta je lepa, mislil sem si. Ni mi ostalo drugega, kakor iti 300 m do postaje, in kaj mislite, kakšna pot, s kamenjem, debelim kot pest, posutim, velika poletna vročina, da sem bil ves mokar, ko sem vendar dospel do postaje. Kaj pa je ob zabavnih vlakih, mislil sem si. Tedaj se ubogo ljudstvo muči s takim roma-njem in je vedno v nevarnosti, da na taki hribolazki poti, tako posuti, vmes žebli in železo, ne zgubi mestnega obuvala in boso na postajo ne pride. — Ko pridem na postajo, iščem izhoda, pa mesto k temu, pridem k straniščem, tu najdem komaj izhod. Pride vlak od druge strani, drdra istotako dalje in se ustavi zopet 300 m daleč. Prasal sem enkrat načelnika: „Zakaj smo se vstavili tako daleč?“ Odgovoril mi je: „Stroj je moral vodo zajeti.“ Rekel sem mu: „Saj bi lahko le stroj vozil do vode in vlak ostal pred postajo. Kako pride do tega, da morajo potniki, na enem, kakor drugem kraji pri stražnici izstopiti, ako hočejo v Štanjel ali Kobdilj?“ Odgovoril mi je: „Po predpisih morajo vlaki k vodi voziti.“

Na to sem se prav čudil, kaj takega se na svetu nikjer ne godi, le potnike se muči, ki morajo vožnjo že itak drago plačevati. Ako mora strojevodja po predpisu tako daleč voziti, kako morajo potem potniki po predpisu od tam do izhoda hoditi, ker je strogo prepove-dano po progi ljudstvu hoditi, ker so navadno dva ali več vlakov na postaji. Ako se gre sem ali tje, uslužbenec ljudstvo zavrača in opozarja na predpise radi nesreče. Kaj bo pa po zimi ob burji in mrazu, dežju, snegu? O tem sem čul vsakikrat veliko pritoževanja in godrnjati po progi od vode do postaje in isto v vasi Štanjelu in Kobdilju. To je res nevarno, ker se mora po progi hoditi in se prav lahko vsak dan nesreča prigodi.

Pokladam prav toplo našim poslancem na srce, da se o tem lahko sami prepričajo, naj se peljejo enkrat skozi postajo Štanjel-Kobdilj. Da se prej kaka nesreča ne prigodi, kedo bo temu odgovoren. Gotovo je tudi županstvo storilo v to svoje korake. Naj se poslanci pobrigajo na pristojnem mestu, pri ravnateljstvu in če to ne pomaga, pri mini-sterstvu, ali v državnem zboru, da se vlaki pred postajo vstavljajo.

Večkratni potnik
in občinstvo iz Štanjela-Kobdilja.

Kmet in trgovina s kmetiskimi pridelki.

(Nekoliko odgovora.)

Čudno se nam zdi, da nam kme-tom piše nekdo v „Soči“, da mu mo-ramo biti hvaležni, ker je pridobil zase Nemce in katere ima še sedaj, da ku-pujejo krompir. Kmetje pa nismo več tako nevedni, da bi kar vse slepo ve-rovali. Mi se hočemo organizirati in priti vsaj na tisto stopinjo, na kateri je dandanašnji delavstvo.

Res, treba je orati ledino, ker je med nami še mnogo starokopitnežev, ali z odločnim in požrtvovalnim delom razumnikov se lahko doseže, kar se hoče doseči.

Onemu, ki nas uči z Nemci, po-vemo, da ko so prišli Nemci kupovat krompir v deželo, predno jih je on pri-dobil, se je plačeval prvi krompir do 12 K kvintal, pozneje je bil krompir drag le par dnij; to pa radi tega, ker je znal zniževati cene. Če je kedo hotel, naj se krompir plačuje dražje, je bil ozmerjan.

Vemo, kako je bil neki kmet skle-nil pogodbo z nekim odjemalcem iz Dalmacije in mu že nabral krompir, kar dobi zvečer od odjemalca brzojavko, da ima ponudbo po nižji ceni. To je bila dobrota, storjena kmetu!

Kar se tiče zadruga, ki se ima osnovati, se pač ne more reči že na-prej, da bo izguba. Kmetje se zanimajo za njo ter so se izrekli za njo v Št. Andrežu, v Vrtojbi, v Šempetru.

Toliko na kratko za danes!

Kmet.

Na kmetijskem shodu pobirali denar za katoliški shod.

Na shod v Šempetru je prišel tudi tan-kajšni gosp. kaplan. Ko sem ga zagledal, se si mislil, da se mož zanima za kmetško za-drugo. Ko smo prišli v dvorano, kjer se j vršil shod, je začel šempeterski g. župan po-birati od kmetov neki denar in ga znašati k kaplanu. Kmalu sem spoznal, da se nabira neki vstopnina; mislil sem, da se je ustanovilo kakšno novo društvo. Zatorej sem vprašal kmeta, ki je bil poleg mene, za kakšno društvo da se nabira vstopnina? Odgovoril mi je, da se nabira vstopnina za katoliški shod v Ljubljani.

Milo se mi je storilo pri srcu, in nisem vedel, kaj bi rekel, posebno zaradi tega, ker se je videlo, da se ljudje bolj zana-majo za katoliški shod v Ljubljani, kakor za shod, na katerega jih je sklical u-potovalni učitelj kmetijstva za namen, da jim pojasnjeval, kako zboljšati njih bedno stanje v gospodarskem oziru. Kakor se vidi, bode šemperski kmetje tisti, ki napravijo sramoto, zavednemu goriškemu ljudstvu s svojim po-tovanjem na katoliški shod v Ljubljano.

Ali je res potreba kmetu, da hodi tako daleč na katoliške shode, kjer za pravilja dragi čas in ravno tako drag denar. Ne, kmet je vse kaj drugega potreba, kakor udeleževanje daljnjih katoliških shodov. Za izpolnjevanje svojih krščanskih dolžnostij zadostuje mu do-mača cerkev, da se udeležuje ob nedeljah in praznikih domače službe božje. V tem oziru bi morali biti pa tudi naši g. duhovni bo-vestni in naj bi ne silili ljudi za takšne ne-potrebne potrate.

Zatorej apelujem na vse zavedne lju-di, da nevedne podučite to le: kar komu kdo pravi, ali ga za kaj napeljuje, naj dobro pre-vdari, ali mu prav pravi ali ne, in se le po-tem, ko se je sam prepričal, da je prav, ta-se za kaj odloči. Torej ne, ker mi pravi tak učeni gospod, mora biti prav, ampak kar sam spozna, da je za njega prav in za njego-stan.

Torej, goriški kmetje, ne posnemaj kranjskih kmetov, ki napredujejo leto za le-tom čez morje v Ameriko, doma pa raje sčajo neobdelano zemljo.

Ne poslušajmo ljudi, kateri niso po-telji našega napredka, ki skrbijo za vse, kar drugega kakor da bi bili mi zavedni kmetje, hitimo za drugimi stanovi v deželi, in po-stavimo se na lastne noge, da ne bodedo koma-le za orodje, da nas bode izrabljaj za svoje namene.

Torej, kmetje, ne na daljnje katoliške shode!

Udeležence.

Opomba uredništva: Čudno se nam zdi, kako sploh more priti na takem shodu do tega, da se pobira za katoliški shod v Ljubljano? Kmetijski shodi, ki se prirejajo za eksportno zadrugo, vendar ne smejo biti stiki z gonjo za katoliški shod. Saj zadruga ne bo imela naloge, eksportirati ljudi na katoliške shode!!

Domače in razne novice.

Cesarjev rojstni dan. — Danes na cesarje-voj rojstni dan je bila ob 10. uri dep. obližna maša v Stolni cerkvi ob udeležbi vojaških in civilnih dostojanstvenikov.

Po mestu vihra z državnih postojni-raznih privatnih hiš nekaj cesarskih in kralje-vih zastav.

Nadvojvoda Friderik v Gorici. — V petek ob 5 1/2 pop. je dospel nadvojvoda Friderik v Go-rico iz Kanala, kjer je inspiciral tankajš-lovce. V njegovem spremstvu se nahajajo poveljnik 3. voja Sucevaty. Na koledveru so ga pričakovali vojaški in civilni dostojanstve-niki. Župan, oddelek vojakov 47. pešpolka, je godil in zastavo ter precej občinstva k njemu slabemu vremenu. Nadvojvoda se je nastanil v hotelu „Südbahn“. Zvečer je igrala na Te-lovadnem trgu mešar godba, na vrtu hotel pa vojaška. Včeraj jutro so se vršile vaje v Krombergu, okoli 10. ure se je vojaštvo nadvojvodo vrnilo. Sinoči na predvečer cesar-jevega rojstnega dne sta svirali po mestu dve godbi, grad je bil razsvetljen in častniki so oskrbeli kmetalne ognje, katere je gledalo obilo občinstva na Travniku, tudi nadvojvoda. Dovi ob 7. uri je bila vojaška maša na Ro-čaj, katere se je udeležilo vse tukajšnje vojaštvo.

Poroka. — Danes se je poročil v Gradšču ob Soči gospod dr. Srečko Kovačič, odvet-

niški kandidat v Gorici, iz široko znane rodoljubne rodbine pri Sv. Luciji na mostu, z visokorodno gospico Julijo Klodičovo pl. Sabladosko, hčerko c. kr. dvornega svetnika gospoda Antona Klodiča, viteza Sabladoskega. Vse najboljše!

Smrtna kosa. — Neusmiljena smrt, ki nam je pobrala že toliko nadobudnih mož in mladencev, na katerih naj bi slonela prihodnost našega naroda, je zahtevala žopet kruto žrtv. Kruta sušica je uničila 16. avgusta 1906. ob 1.20 ponoči mlado življenje nadopolnega mladika Rudolfa Hrobčeta, sedmošolca tukajšnjega c. kr. gimnazija, ki je bil ves čas odličnjak. Pogreb je bil danes ob 8. uri popoldne v Dobravljah na Vipavskem. Nadež polnega mladeniča priporočamo v prijazni spomin. Preostali naši sožalje.

V petek ob 8. uri zj. je umrla gospa Josipina Gasser, soproga g. Ivana Gasserja, mati amestn. tajnika Jos. Gasserja itd.

V torek je umrl v Opatjenselu g. And. Jelen, ugleden posestnik in dolgoleten porojenik Trgovsko-obrtne zadruge v Gorici. Preostali naši sožalje.

Dramatična šola „Prosveta“ prične sredi septembra. Vabijo se g.čne in gospodje, ki imajo volje do gledališke igranja, da se javijo do koca t. m. pri g. dr. Dinku Pucu ali pri g. Josipu Moleku.

Prva predstava utegne biti začetkom oktobra.

Nadejati se je, da ostanejo zveste in zvesti dosedanje g.čne igralke in igralci, vabijo se pa tudi nove moči.

Goriško trgovsko obrtno društvo je sklenilo v svoji zadnji seji prirediti v metropoli naših gor, v Tolminu, strokovni shod trgovcev in obrtnikov v svrhu stanovske organizacije.

Z ozirom na resen položaj in važnost trgovske obrtne organizacije v naši deželi se pritakuje mnogobrojne udeležbe prizadetih krogov.

Pritožbe glede na postaje na Bianči bo zaslišaval v ponedeljek 20. t. m. ob 9. uri popoldne v uradni sobi postajnega načelnika višji stavbeni svetnik Rohaczek v družbi z nadzornikom Martinom.

Slovenci imamo pritožbe neizmerno. Naj se pa tudi ne zamudi ta prilika, da se natančno razložijo pritožbe.

Za kadilce in prodajalnice tobaka. — Trgovina A. Gabršček naznanja, da je prevzela glavno založo svaletičnega papirja v korist družbe st. Cirila in Metoda. — Papir bodo tobakarne dobivale po jako ugodni ceni. — Kadilcem pa povemo, da je ta papir povsem enak temu, ki je znan pod imenom „Abadie“.

Umri je 15. t. m. v Gorici c. kr. šolski svetnik v pokoju Karol Komparč.

Isti dan je umrl bivši profesor veronaka Ant. Sesich, star 90 let.

Sprevedniki ključje imena postaj na planinski železnici, kakor se jim zljubi, sedaj pravilno slovensko in nepravilno tuje, kjer je usiljena tuja spaka, sedaj pa le tuje, prezrši popoluoma slovensko ime slovenskega kraja. Včasih se opazuje, da se tuje pri tretjem razredu klic po slovensko, pri drugem in prvem pa ključje ime postaje le po tuje, kakor da bi se vozili le v tretjem razredu Slovenci, v drugih pa tuji, za katere sedeva ni slovenske besede na državnih železnicah. Zahtevamo, da se po vseh naših postajah ključje imena postaj po slovensko ter se prav nič ne silijo preveč s spakami!

Vedno polni so vlaki na novi železnici, zlasti pa ob nedeljah in praznikih. Na praznik v sredo je bilo istotako. Zato pa so tudi zamude stalne. Popoldne osební vlak z Jesenic je imel zamude kar 2 uri, bil je pa tudi napolnjen izredno dolg. Za potujoče občinstvo so take zamude prava muka.

V Tolminu je toliko letoviščarjev, da je vse zasedeno. Istotako v Sv. Luciji, kjer so možali odvrniti obilo tujcev, ki bi bili radi prebili tam nekaj tednov. Potrebna novih stavb za tujce!

Črna in umazan izstopi potnik iz vlakov planinske železnice, če se le količkaj dlje pelje. Temo je kriv premoj najslabše vrste, katerega se rabi na novi železnici; umaze ta dim največ pri mnogih tunelih, ko so okna v vozovih odprta. Ljudje, ki se pripeljejo v Gorico po novi železnici, vprašajo že na kolodvoru, kjer je kakšna kopečja, da se morejo posteno oprati.

Dohodki južne železnice so zaostali v dobi od 1. do 10. avgusta za več nego 100.000 K za dohodki lanskega leta v isti poslovni dobi. To so posledice konkurence nove planinske železnice.

Auzza-Avče. — Ostudna spaka Auzza še vedno straši po postaji v Avčah. Ljudje godrnajo, celo drugače v takih stvarih tako brezbrizne ženske se spodbikajo nad to spako ter jim kar ne more v glavo, kako so mogli dati to tuje ime postaji sredi samih Slovencev.

Svoj čas smo poročali, da je županstvo v Avčah protestiralo proti tej laški spaki, ali je za to dobilo celo ukor od okrajnega glavarstva! Županstvo naj nikdar ne odneha ter naj ponovi zahtevo, da se odpravi žaljive Slovencev s postaje v Avčah. Za tisto laško spako je prostora edinole na skalah pod brvjo za postajo, ob katerih naj se razbije!

Ob tej priliki treba pibiti, da tudi v Sv. Luciji je žaljeno slovensko ljudstvo. Kako pridejo Slovenci tam okoli do tega, da se blišči na postaji v Sv. Luciji na prvem mestu: St. Lucia-Tolmein in še le na drugem Sv. Lucija-Tolmin, ko bi bilo edincle prav, da bi stal tam samo napis: Sv. Lucija-Tolmin. Kaj ni bilo nikogar, ki bi se bil pravočasno postavil po robu žaljenju Slovencev v Sv. Luciji in Tolminu? Dol z nemškimi napisi! —

V Kanalu je še vedno Canale-Kanal, v Playeh Plava-Plave. In Slovenci naj vse to mirno gledamo dan na dan?!

Županstva in poslanci so dolžni storiti vse, da se končno odstranijo te žaljive spake z državnih postopij na slovenskih tleh — ker ljudstvo je vedno bolj razburjeno. Čehi in Nemci bi kar sami pometali s postaj žaleča jih tuja imena!

V Kobarid je dospel nadvojvoda Friderik v sredo. Župan v Kobaridu mu je izročil spomenico, katera vsebuje prošnjo za stalno vojaško posadko in gradnjo lokalne železnice do Kobarida.

Dne 13. t. m. je pripeljala vojaška eskorta 3 laške begunce. Prijeli so jih v Breginju.

Nadvojvoda Friderik na Livku. — Pišejo nam: Dohod nadvojvode je bil za Livčane redek dogodek. Postavil se je, kakor običajno pri enakih prilikah, pred udom v vas krasen slavalok, za kar se je trudil v prvi vrsti poveljnik tukajšnje finančne straže. Tudi vas je bila primerno okrašena. Sprejem je imel popolnoma slovensko lice, kar je edino prav. Prihod nadvojvode in njegovega spremstva je bil naznanjen za 11. uro popoldne, a gostje so se pripeljali nepričakovano že ob 9. uri. Vršilo se je običajno predstavlanje in navadni nagovori pred slavalokom, kjer je zbrano ljudstvo živahno pozdravljalo visokega gosta z „živio“-klici. Nato se je odpravil nadvojvoda s spremstvom takoj peš na približno eno uro oddaljene Ravne, kjer je bil sprejem sicer skromnejši, a vendar mnogo pristranejši. Pozdravilo ga je namreč troje deklic z nalašč za to priliko sestavljenimi besedami gospe Kopaceve: Me revne planinske smo deklice, nimamo srebra, zlata, ne dragih rož; le skromnih planinskih rožic smo nabrale, in kličemo Vam iz srca: Bog živi Vašo carsko Visokost! — Na to mu je izročila Tonica Kutinova krasen šopek planinskih cvetlic. Nadvojvoda je bil vidno ginjen in razveseljen. Pohvalil je deklice in jih pobožkal. V imenu Ravljanov ga je pozdravil g. Josip Matelič. Nadvojvoda se je informiral o položaju prebivalstva, s čim se peča in kako je zadovoljno. Gospod Jakob Faletič se je pritožil radi slabih poti in ga prosil pomočij, kar je nadvojvoda obljubil. Ko si je nadv. ogledal lego vasij, ustavil se je skoro celo uro v hiši g. Mateliča, kjer si je dal predstaviti vse člane družine. Ta hiša ima naravnost slikovito lego in razgled po Italiji in po Jadranskem morju.

Okrog poldne se je vrnil nadvojvoda na Livek, kjer je bil v gostilni g. S. Hresta obed, h kateremu je bil povabljen tudi gospod župan Šturm. Nadvojvoda se je ponovno pohvalno izrazil o vsem ter se okoli 1/2. odpeljal proti Tolminu.

Nadvojvoda Friderik. — Generalni nadzornik čet, nadvojvoda Friderik, je 15. t. m. na svojem inspicijemskem potovanju dospel s Trente preko Predila in Ravca v Idersko, kjer ga je v sprejem okrajni glavar tolminski. Kjer se je nadvojvoda ustavil, so ga vaše oblastnije in prebivalstvo slovesno vsprejeli. Tudi Tolmin je bil v zastavah. Zvečer je bil trg razsvetljen.

Pot s postaje v Avčah v Ročinj. — Zadej za postajo v Avčah je nad veliko globino čez Sočo napeta brv, katera veže postajo z desnim bregom Soče. Od brvi pa gre strmo navzgor steza do glavne ceste, odkoder je par minut v Ročinj. Ta steza je naporna, zato pa zgradi ročinska občina, katere last je sedaj omenjena brv (napravili so jo inženirji ob času gradnje železnice), od brvi bolj zložno pot do glavne ceste.

Delfin se podijo po morju zlasti okoli Gradeža ter prizadevajo velikansko škodo ribičem. Pri Trziču se je prikazal te dni volik delfin sredi kopajočih se gospa in gospodičev, ter jim uzročil velik strah, ker se je mislilo

v prvem trenutku, da se je pojavil morski pes. —

Novi goraki vodniki. — Ker se je „Slovensko planinsko društvo“ prepričalo, da je gorsko vodništvo v naših krajih pomanjkljivo in nedostatno osobito glede na pričakovani večji promet v naših planinah po otvoritvi nove železnice, je sklenilo izobraziti sposobne mladence in može za vodniški posel in jih potem priporočiti pristojnim oblastvom v pooblastitev za službo gorskih vodnikov. V to svrhu bo prirejal osrednji odbor Slov. planinskega društva v Ljubljani strokovne tečaje za gorske vodnike, na katerih bodo strokovnjaki teoretično in praktično poučevali in vežbali gojence v raznih gorskim vodnikom potrebnih vedah. Prvi tak tečaj je priredil osrednji odbor Slov. plan. društva letos spomladi v Ljubljani; udeležilo se ga je 20 gojencev. Vsi gojenci so se izkazali sposobne in spretno za vodniški posel, vsled česar so dobili izpričevala, na katerih podlagi so vložili pri pristojnih oblastvih prošnje za pooblastitev za službo gorskih vodnikov. Od teh gojencev so bili naslednji oblastveno pooblašeni za službo gorskih vodnikov: V Mojstrani: Košir Janez star. posestnik h. št. 12; Košir Janez mlj. posestnika sin h. št. 12; Bertoncelj Valentin, čevljarski mojster h. št. 16; Lah Gregor, vgo. Preckin, kajzar h. št. 51. V Ratečah: Kuri Janez posestnika sin h. št. 57; Petraš Janez posestnika sin h. št. 57. V Bohinjski Bistrici: Rozman Valentin vgo. Rožan posestnika sin h. št. 49; Ravnik Jože vgo. Koder krojač h. št. 91; Logar Lorenc vgo. Ozebek posestnika sin h. št. 11. V Česnjici v Bohinju: Stare Valentin, vgo. Močilnikar občinski sluga; Langus Martin vgo. Kovačič posestnik v Srednjivasi v Bohinju: Germ Anton vgo. Mežnar posestnika sin h. št. 65. V Kranjskigori: Žerjov Gregor vgo. Kravanja posestnik h. št. 23; Žerjov Janez vgo. Černe posestnik 24. V Radovni: Zima Jože vgo. Klemenček delavec h. št. 21. V Begunjah (pri Radovljici): Pogačar Franc vgo. Starček suk-njar h. št. 63. Na Mlinu pri Bledu: Jan Blaž vgo. Turčič tesar h. št. 2. V Lučah na Štajerskem: Pečovnik Jakob vgo. Pečnik posestnika sin h. št. 41. V Stahoveci pri Kamniku: Prelesnik France vgo. Korelnov posestnika sin h. št. 7.

Utoplil se je v Soči 18 letni Franc Petrevič iz ulice Coronini. Gnal je konja napajat v Sočo. Sedel je na konju, ki ga je prevrnil v veliki vodi. Dasi so ga potegnili kmalu na suho, je bil mladenič vendar že mrtev.

Porodila je na Sv. gori neka Brika. Šla je na božjo pot, in komaj je prišla gori, je povila zdravo dete. Pomagal jej je mežnar.

Padel je iz stanovanja 8 m globoko petletni Bruno Sachetto v Gradišču ob Soči. Dečku pa se ni zgodilo nič posebnega.

Zahvala. — Podpisani se iskreno zahvaljujejo vsem darovalcem, ki so milostno segli v svoj žep in tako pripomogli s svojim darom, da si v kratkem času moremo nabaviti brde. Darovali so: g. Anton Štrekelj, drž. potovalni učitelj v Gorici 5 K, po 2 K so darovali gg. Ivan Črne, krčmar, Al. Pahor, krojač, in g. Marija Batistič, po 1 K so darovali gg. Ivan Zorn, udučitelj, Fran Fganelj, zidarski mojster, Jožef Čučič (Lopa), Ivan Batistič, krčmar, Štefan Pahor, Jožef Nemec (Krapan), Anton Batistič, obrtnik, Janez Turel iz Dol. Vrtojbe, Kristina Toplikar, kovačeva, Terezija Pavlin, Antonija Černe, šivilja, Jožefa Černe.

V veselih družbah se je nabralo 15 K 75 vin. Zahvaljujemo se dosedanjim darovalcem in se priporočamo tudi drugim rojakom za podporo. — Tamburaši društva „Napredek“ v Gor. Vrtojbi.

Pomiloščeni kaznjenci. — Cesar je pomiloštil 47 kaznjencev, med temi 2 v Gradišču, 4 v Kopru.

Revežu snedel dobro dedščino. — V Šempasu je umrl župan pl. Monari, ki je bil postavil v oporoko za dediča svojega zvestega hlapca. Monari ni bil oženjen, s sorodniki ni živel v prijateljsstvu. Hlapec mu je bil zvest in udan ter priden gospodar; zato mu je hotel zapustiti vse. Ali to ni bilo všeč župniku Grči. Hodil je okoli bolnega Monarija toliko časa, da sta končno prenaradila oporoko. Zvesti hlapec, desna roka Monarijeva, ki je delal 25 let, je dobil po novi oporoki užitek od nekij zemljišč, lastniki bodo še le otroci, in dve hišici ter nekaj grunta — vse drugo (tudi lepo hišo-vilo) pa dobi župnik Grča! Komentarija ni treba.

Toča. — V noči na petek proti 3. uri v jutro je padala v Gorici in v okolici po nekaterih krajih kot oreh debela toča, ki je storila mnogo škode. Pobila je v mestu vse

polno šip, na novem kolodvoru pobila je šipe v shrambi za stroje, mnogo je škode na trtah in sadju. Šempeter, Vrtojba niso nič prizadeti, pač pa Kronberg, Solkan, Pevma, Podgora itd. Škoda mora biti prav velika.

Pri Sv. Luciji na mostu so poskusili v nedeljo klerikalci svojo srečo. Sklicali so nekak shod, ki je bil pa jako klaverno obiskan. „Somišljenikov“, razven par nezrelih pobitev, nič. Govorili so dr. Breclj, dr. Dermastija in zadružni minister Luka Premru, ki je hotel osrečiti Sv. Lucijo z različnimi „gospodarskimi“ društvi in podjetji. Ko je šlo za posojilnico, h je bilo navzočih še 5, pa še ti so bili proti. Dermastija je pridigal o katoliškem shodu v Ljubljani. Tolminu so napovedali boj, vse pride sedaj v Sv. Lucijo, Tolmin čaka smrt. Ljudje so rekli, da že dolgo niso slišali toliko neumnosti. Gospodje so odšli žalostni v Gorico. Dopis, kateri smo dobili o tem shodu, priobčimo prihodnjic.

Razglas. — Vsled otvoritve nove železniske proge Trst-Gorica-Jesenice se je določil s 1. avgustom 1906 za poštne vožnje Sv. Lucija-Bovec, Bovec-Rabelj-Trbiž, Sv. Lucija-Volče, Sv. Lucija-Cerkno, Bled poštai urad-Bled kolodvor in Bled-Lesce-Bled kolodvor naslednji vojni red in sicer: (Dalje.)

3. Poštna vožnja Sv. Lucija-Volče.

Odhod Sv. Lucija ob	9.10 dopoldne.
Tolmin	9.55
prihod Volče	10.10
Odhod Volče ob	2.30 popoldne
Tolmin	2.50
prihod Sv. Lucija	3.30

4. Poštna vožnja Sv. Lucija-Cerkno.

Odhod Sv. Lucija ob	6.— uri dop.
Bača	6.15
Idrija pri Bači	6.30
Slap	7.10
Dolenja Tribuša	7.40
Stopnik	8.20
Reka	8.50
prihod Cerkno	9.50
Odhod Cerkno ob	4.30 uri pop.
Reka	5.30
Stopnik	6.—
Dolenja Tribuša	6.40
Slap	7.30
Idrija pri Bači	7.50
Bača	8.05
prihod Sv. Lucija	8.20

5. Poštna vožnja Bled poštai urad-Bled kolodvor.

Odhod Bled poštai urad ob	9.10 uri dop.
prihod Bled kolodvor	9.40
Odhod Bled kolodvor ob	10.05 uri dop.
prihod Bled poštai urad	10.—

6. Poštna vožnja Bled-Lesce-Bled kolodvor.

I. vožnja.	
Odhod Bled poštai urad ob	12.30 uri pop.
prihod Lesce-Bled kolodvor	1.10
II. vožnja.	
Odhod Bled poštai urad ob	12.10 uri pop.
prihod Lesce-Bled kolodvor	2.50
III. vožnja.	
Odhod Bled poštai urad ob	6.45 uri zv.
prihod Lesce-Bled kolodvor	7.25
IV. vožnja.	
Odhod Bled poštai urad ob	8.30 uri zv.
prihod Lesce-Bled kolodvor	9.10
I. vožnja.	
Odhod Lesce-Bled kolodvor ob	7.30 uri dop.
prihod Bled poštai urad	8.10
II. vožnja.	
Odhod Lesce-Bled kolodvor ob	1.20 uri pop.
prihod Bled poštai urad	2.—
III. vožnja.	
Odhod Lesce-Bled kolodvor ob	3.— uri pop.
prihod Bled poštai urad	3.40
IV. vožnja.	
Odhod Lesce-Bled kolodvor ob	7.40 uri zv.
prihod Bled poštai urad	8.20
Od c. kr. poštne in brzojavnega ravnateljstva.	

S papeževo medaljo je plačal pijačo. — V neko gostilno blizu novega kolodvora je prišel neki človek ter si naročil pijačo. Pil je in jedel, potem pa jo je popihal iz gostilne, ne da bi bil plačal pijačo. Ko je prišel krčmar, je našel poleg kozarca papeževo medaljo v spomin 25 letnice papeževanja Leya XIII.

Nova podružnica slovenskega planinskega društva se je ustanovila v Pazinu in se imenuje „Istarsko planinsko društvo“ podružnica „Slovenskega planinskega društva“ v Ljubljani. Tozadevna pravila je c. kr. namestništvo v Trstu že odobrilo, z razpisom z dne 3. avgusta 1906. šte. 1235.

Za družbo Sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je nabralo omizje novoizvoljenih starih in župana v Povirju 6 kron.

Razstavo „Rdeča Kriza“ v Kapucinski ulici si je ogledal nadvojvoda včeraj pop. Navzoče je bilo mnogo gospode. Ognjegasci so napravili nekaj vaj.

Samomor na božji poti. — 22-letna Anica Tavčar, doma iz Barkovelj, je šla v ponedeljek z materjo in sestro Dragico na božjo pot na Sv. goro. — V torek zvečer so šle spat vse tri na tamošnje prenočišče, a v sredo zjutraj so našli Anico mrtvo na dvorišču pred prenočiščem: tekom noči je bila namreč nesrečnica skočila skozi okno. Nesrečno dekle je bilo pred par meseci v tržaški opazovalnici za umobolne.

Tobak. — V tem letu je izredno porasla uporaba tobaka ter je samo meseca julija prinesla 4 milijone kron več nego druga leta.

Bratno in pevsko društvo „Skolj“ v Šmarjah priredi dne 2. sept. t. l. veliko veselico.

Ranjen v trebuh. — Marij Toroš, 13 let star, in Ant. Perin, 17 let star, sta se sprickala na Prevalih. Perin je nekaj pohabljen ter težko govori. Ker se je tovariš nekaj norčeval z njim, je hotel ta reagirati. Tu pa je Toroš vzel nož ter zabodel Perina v trebuh. Perin je v goriški bolnišnici.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Gliubich.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 19. do 26. t. m. bo ponočna služba v lekarnah Cristofoletti-Gliubich.

Razgled po svetu.

Koncentracija čeških strank. — V „Narodnih Listih“ priobčuje član mladočeske eksekutive dr. Skarda članek o koncentraciji čeških strank, v katerem članku kaže na nujno potrebo, da se združijo češke stranke v skupno operacijo proti koaliciji nemških strank.

Nova radikalna stranka na Ogrskem. — Iz Budimpešte poročajo, da se v političnih krogih namerava ustanoviti novo radikalno stranko, v kateri naj bi imele mesta vse radikalne stranke. V njej naj bi bili zastopani tudi mednarodna socialna demokracija in delavska stranka. Tendencia te nove stranke stremi za tem, da se razbije koalicijska in da se neodvisna stranka razcepi v več frakcij, kakor sredstvo za razcepljenje naj bi bila parola „radikalni liberalizem“.

Jugoslovanska literatura na češkem vseučilišču. — Društva jugoslovanskih dijakov v Pragi so izročila akademskemu senatu češkega vseučilišča ulogo, v kateri prosijo, da se osnuje na češkem vseučilišču katedra za jugoslovansko literaturo: slovensko, hrvaško, srbsko in bolgarsko. Število jugoslovanskih dijakov v Pragi se veča od leta do leta, pa bi se še povečalo, če bi bila na vseučilišču katedra za jugoslovansko literaturo. Baje se tej želji ustreže s prihodnjim šolskim letom.

Akad. ferijal. društvo „Sava“ je na svojem rednem obnem zboru dne 4. avg. 1906. izvolilo sledeči odbor: predsednik: tehnik Josip Kremenšek, podpredsednik: tehnik Guido Gulič, tajnik: med. Ivan Matko, blagajnik: tehnik Viktor Plehan, gospodar: filoz. Josip Šinkovec, odbor. namestn.: tehnik Hugo Widmayer in med. Josip Kiun, preglednika: filoz. Adolf Turek in farm. Josip Peharec.

Maksim Gorki o Newjorku. — Pod naslovom „Mamonovo mesto“ opisuje Maksim Gorki v reviji „Magazine“ svoj prvi utis, kateri je napravil nanj Newjork. Pravi: Daleč tam na obali se vzdigujejo tiho in temno iz megle ogromne zgradbe, prodirajoče oblake. Brez vsake misli na lepoto se dvigajo gomile kamena proti nebu. V oknih teh ogromnih zaporov ne cvetejo rože in nikjer se ne vidi otroške glave, ki bi zrla na polje. Kamnate piramide povzdigujejo ceno zemljišč, na katerih stoje do višin, tako visokih, kakor njihovi vrhovi, ali za to ponižujejo okus do nižine svojega osnovnega kamna. Vedno je tako: v velikih zgradbah stanujejo majhni ljudje. Nikjer se mi niso zdeli ljudje tako nesrečni, tako slabi na življenje prikovani kakor v Newjorku. Nikjer jih nisem videl tako tragikomično zadovoljnih, kakor v tej fantasmagoriji iz železa, kamna in stekla, v tem produktu pohote Merkurja in Pluta. In ko sem videl to življenje, sem začel takoj slutiti, da v roki Bartoldovega kipa „Svobode“ ne sveti in ne gori zubelj svobode, marveč zubelj dolarja.

V Varšavi je bilo umorjenih 15 policistov, 4 komisarji, več vojakov in orožnikov. Na policijo je bilo vrženih več bomb. Okoli 40 redarjev je ubitih. — V Lodzu so ubili 50 častnikov in redarjev. Revolucionarji bijejo s policijo najhujši boj.

Strasen potres v Valparaiso. — Iz Newjorka poročajo o strašnem potresu v Valparaiso v Čile. Mesto je razdejano, obilo mrtvih in ranjenih. Tudi mesto Mendoza v Argentini je po potresu močno poškodovano.

Ločitev cerkve od države na Francoskem. — 14. t. t. je bila priobčena papeževa enciklika „Gravissimo officio“ na francoske škofo. Enciklika pravi, da je papež po posvetovanju s

kardinali odobril vse sklepe francoskih škofov. Papež prepoveduje ustanavljanje cerkvenih občin, dovoljuje pa verske zadrage, ki bodo imele zakonski in kanonični značaj, a tudi take zadrage se dovolijo šele potem, ko se zagotovi varstvo papeževih in škofijskih pravic in cerkvenega premoženja, osobito posvečenih poslopij. Enciklika zavrača nadalje obtožbe proti papežu, ker se upira republikanski vladi. Zakon o ločitvi imenuje nasilstvo, tako da je bil papež skoraj primoran, prekorati svoje apostolske dolžnosti, toda noče jih prekorati.

Vaje naše mornarice. — V ponedeljek so pričeli v puljskem pristanišču z velikimi kombinirami vajami in napadi na obrežje. Trajajo cel teden.

Angleška sredozemska eskadra je priplula v Trst.

Angleška sredozemska eskadra dospe na Reko 25. t. m. ter se ustavi tam 5 dni.

Orožnika ustrelil. — V Dalmaciji je ustrelil v bližini Benkovca neki malopridnež Drača orožnika, ko ga je zasledoval po poljih, da mu odvzame puško, za katero ni imel dovoljenja. Skril se je v turšico ter pomeril na orožnika. Zadel ga je v glavo. Orožnik se je zgrudil mrtev na tla.

Grozno masčevanje nesrečnega očeta. — Josip Lešek, posestnik v Osenici pri Teharjih, je imel nesrečo s svojo družino. Imel je baje dosti vzrokov dvomiti o zvestobi žene, dalje so mu pa tudi hčere delale preglavice s svojim nerednim življenjem. Mnogo prepira in pretepa je bilo v hiši, dokler se ni zdelo Lešku, da je mera njegove potrpežljivosti polna. Sklenil je, masčevati se nad hudobno družino. Minolo nedeljo je po razburljivih prizorih nagnal iz hiše ženo in hčere. Ko je bil sam, je šel v hlev in tam živino trdno privezal, da bi se mu ne mogla odtrgati in zbežati. Nato je hišo in gosposnarsko poslopje zapalil. Da ne bi kedo šel gasiti, se je vsedel v bližnji gozd, odkoder je gledal, kako ogenj uničuje njegovo domačijo, in je vsakogar z nabasanim revolverjem odgnal, kedor je hotel gasiti. Pretel je tudi, da celo Osenco zažge, če mu ne dajo miru. Poslopja so do tal pogorela, z njim pa tudi vsa živina in vsi letošnji pridečki. Ko je ogenj dogorel, je šel Lešek k orožnikom, kjer je povedal, kaj je storil. Izročili so ga okrožnemu sodišču v Celju. Sodi se, da so Leška nesrečno rodbinske razmere pripravile ob um. Če se dožene, da je svoje dejanje započel v nenormalnem duševnem stanju, dobi rodbina vsaj zavarovalnino za poslopja, ki znaša 1200 K.

Samomor v Trstu. — V nekem hotelu v Trstu so našli v torek v postelji mrtvega nekega tujca, ki se je vstrelil v sence. Tujec je pred nekaj dnevi prišel iz Benetk in se je vpisal v prijavno knjigo pod imenom Oton Planer. Pri sebi ni imel nobenih dokumentov in vse njegovo premoženje je znašalo 22 vin.

Millonar ušel iz ječe. — Millionar M. Lane, ki je bil v ječi, ker je umoril dva delavca, je ušel iz ječe v Caeleo (Peru). Pravijo, da je oblast zatisnila jedno oko, da je milijonar lahko ušel. — Kaj vse stori denar.

Duhovnik in nuna obsojena radi geljufije. — Ekdinija v Lourdesu je proglasila razsodbo, po kateri je nuna Celeste Cousparot, prednica samostana, obsojena na 3 mesece zapore in globo 1000 frankov, ker je goljufala in zlorabila zaupanje nekega gospoda Ordeska. Njen brat duhovnik je radi jednakega zločina obsojen na dva meseca v ječo in v globo 1000 frankov.

Najlepše ameriške žene v Evropi. — 36 najlepših žena iz Amerike pride proti koncu tega meseca v Evropo. Te so bile priznane za najlepše v Newjorku po plebiscitu iz samih ženskih glasov. Največji ameriški list v Newjorku jim je priredil potovanje po vseh večjih mestih Evrope.

Italija hoče zmanjšati svojo vojsko? — Londonska „Tribune“ poroča iz Rima, da namerava italijanska vlada v novembru predložiti zbornici, da se vojska zmanjša od 12 na 8 vojev.

Slovenski rezervisti v Ameriki. — K letošnjim orožnim vajam deželnih brambovcv na Kranjskem je bilo poklicanih 1700 rezervistov, prišlo jih je samo 700. Vsi drugi so v Ameriki.

Svila za neveste od 60 kr. do gld. 11/35 v vseh barvah. Franko in carine prosto na dom. Bogata uzorna zbirka z obratno pošto. Tovarna svile Henneberg v Curihu (3)

Sprejme se takoj
trgovskega pomočnika
in učenca
za trgovino z jestvinami.

Oglasiti se je v našem upravnistvu.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

**velika zaloga ==
== oljkega olja**
prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron —80, —88,
—96 112, 120, 136, 144, 160, 180, 2—.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Postavno zavarovano.
Vsako ponarejanje in ponatis je kazniv.
Jedino pristen je
THIERRY-jev
balsam
z znamko zelena nuna.

Najstarejši in neprekosljivo sredstvo proti motenju prebave, zločnim krčem, koliki, katarju, prsim boleznim, influenci itd. itd. Cena: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patentov. zamaškom K 5 poštnine prosto.

THIERRY-jevo Centifolijno mazilo znano kot neprekosljivo sredstvo proti zastarelim ranam, vnetjem, poškodbam, oteklina vseh vrst. Cena: 2 lončka K 360 poštnine prosto se razpošilja proti povzetju ali predplačilu zneska. Lekarnar A. THIERRY v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Brošura s tisočimi originalnimi zahvalami je na razpolago zastoj in poštnine prosto.

Dobiva se skoraj v vseh večjih lekarnah in mirolincah.

Trgovce s perutnino in jajci
za velike in male pošiljatve išče
Josip Grisi v Trstu.

Restavracija
Narodni dom
v MARIBORU

sprejme gostilničarja. Prednost imajo oženjenci.
Restavracija se prevzame s 1. septembrom t. l.
Ponudbe na zgornji naslov.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi čez Havre v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo najstarejšo firmo

Zwischenbart, Basel (Švica) Centralbahnplatz 9.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

Razglas.

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu da bodem vozil z žardinero dvakrat na dan iz Kobarida redno do postaje Sv. Lucija.

Določil sem čas in ceno:

Iz Kobarida do Tolmina . . . 1 K 20 v
Iz Tolmina do postaje Sv. Lucija 60 v

Odhod:

Iz Kobarida . . . ob 4. uri zjutraj
Iz Tolmina . . . » 6. »
Prihod na postajo » 6¼ »
Odhod iz Tolmina » 9¼ »
Prihod v Kobarid » 11¼ »

Odhod iz Kobarida ob 1. uri pop.
Prihod na postajo » 3¼ »
Odhod iz Tolmina » 6¼ »
Prihod v Kobarid » 8 » zvečer.

Se toplo priporočam

odličnim spoštovanjem

France Oblesčak.

Dokazano je, da vsebuje
rogaški „TEMPEL“-vrec
največ ogljenčeve kisline
in zdravlje ohranjujočih snovij.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles
Waffenrad z dveletnim
in Bayal z enoletnim jamstvom

pri

Batjelu
v Gorici, Via Duomo števil. 3.

Kdor hoče kupiti ovojček za 6 vin., naj zahteva izključno
„Ottoman-ov“ papir za cigarete

Sirup tamarindo

pripravljen v kemičnem laboratoriju

lekarne Cristofolletti

je najboljša higijenična
 pijača v poletnem času.

Cena steklenici 80 vinarjev.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev

raznih sistemov

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

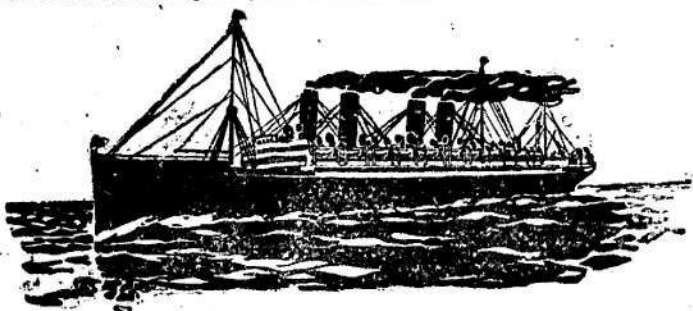
Mehanična delavnica konec
 Raštelja št. 4 sprejema vsako
 popravo šivalnih strojev, dvo-
 koles, pušk in samokresov.

**Šivalne stroje in po-
 prave** jamčiva od 5-10 let.

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyd“.

Iz
Bremna
 v
New
York

s cesarskimi brzoparniki „KAISER WILHELM II.“, „KRONPRINZ WILHELM“
 in „KAISER WILHELM der GROSSE“.

Prekomorska vožnja traja samo 5-8 dni.

Natančen, zanesljiv podatek in voljavne vozne listke za parnike gori navedenega
 parobrodnega društva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnice dobite
 v Ljubljani edino le pri

EDVARDO TAVČARJU, Kolodvorske ulice št. 35

nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. — Vsa pojasnila, ki se
 tičejo potovanja, so izdana brezplačno. — Posrežba poštena, realna in solidna.
 Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo,
 Arizono, Utah, Woming, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo
 posebno ugodne in izredne cene čez Galveston. Odhod na tej progi
 iz Bremna enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale dele sveta, kakor:
 Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singapore v Avstralijo itd.

POZORI BERITE!

ŽELODČNE KAPLJICE

(z varstveno znamko sv. Marka)

500 let je stara lekarna,
 kjer se izdelujejo želoččne
 kapljice (preje kapljice sv.
 Marka) po preskušnem
 zdravniškem receptu. Te želoččne
 kapljice so izdelane
 po receptu, ki sem ga dobil
 na razpolago od nekega
 zdravnika in delujejo iz-
 vrstno na ohranjenju traj-
 prebavljanju, zaprtju in slabem toku. Izpisek iz

Varstvena znamka.

nega zdravja. Kajti dokazalo
 se je, da so nervoznost,
 bledica, nespanje, migrena,
 glavobol vedno posledice
 slabega prebavljanja, kar
 proizvodi tudi pomanjkljivo
 tvoritev krvi. Želoččne
 kapljice delujejo izvrstno pri
 prehlajenju želodca, in želoččni
 šibkosti, pri slabem
 prebavljanju, zaprtju in slabem toku. Izpisek iz

zahvalnih pisem ki se mi

Z Vašimi želočnimi kapljicami, ki so ozdravile mojo hčer njene dolgo-
 letne bledice, sem prav zadovoljen. Prosim pošljite mi za K 8 še 2 ducata.

S spoštovanjem HENRIK KUBRICHT, okrajni sodnik v Radenburgu.

Vaše želoččne kapljice so čudovito pomagale moji ženi proti njeni
 želočni bolezni. Pošljite takoj še 12 steklenič.

S spoštovanjem JOSIP SCHNEIDER, hišni posestnik Dunaj, Wiener
 Hauptstrasse.

Želoččne kapljice se razpošiljajo: 1 ducat po K 4.—, 3 ducata po K 11.—,
 5 ducatov po K 17.—

poštne prosijo, proti predplačilu ali po poštne povzetju. Edina zaloga ni
 lekarna Zagreb, Markov trg št. 5 tik cerkve sv. Marka.

Eksport

Mizarska zadruga

Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
 naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva
vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podruž-
 nica v Spiljetu. Zastopstvo v Orljentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMA TIZMU in PROTINU

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina,
 lekarna „All' Igua“, Via del Farneto 4.

cena steklenice K 1.40. Iz Trsta se ne razpošilja manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 1.— pristo poštne.